

अथ सा राजपुत्री मां पृष्ट्वा इत्य् उदिते ततः
 गत्वा च अनुचरै राजा तत्र 'एवं' आनाययत् सुतां । 98
 सा दृष्ट्वा दृष्टपूर्वं तं विप्रं राजानम् अभ्यधात्,
 तात मिथ्या 'एव भूयो'ऽपि किञ्चिद् वक्ष्यत् असाव् इति । 99
 शक्तिदेवस् ततो 'वादीद्, अहं सत्यं मृषा 'एव वा
 वच्मि राजसुते, त्वं तु वद 'एवं' मम कौतुकं । 100
 मया कनकपुर्यां त्वं पर्यङ्के गतजीविता
 दृष्ट्वा च, 'इह च पश्यामि जीवन्तीं भवतीं कथं । 101
 इत्य् उक्त्वा शक्तिदेवेन साभिज्ञानं नृपात्मजा
 सद्यः कनकरेखा सा जगाद् 'एवं' पितुः पुरः । 102
 तात दृष्ट्वा 'अमुना सत्यं नगरी सा महात्मना,
 अचिराच् च 'एष भर्ता मे तत्रस्थाया भविष्यति । 103
 तत्र मद्गिनीश् च 'अन्यास् तिस्रो 'यं परिणेष्यति,
 विद्याधराधिराज्यं च तस्यां पुरि करिष्यति । 104
 मया त् अथ प्रवेष्टव्या स्वा तनुश् च पुरी च सा,
 मुनिः शापाद् अहं ह्य् अत्र जाता 'अभूवं' भवद्गृहे । 105
 यदा कनकपुर्यां ते देहम् आलोक्य मानुषः
 मर्त्यभावभृतस् तच्चप्रतिभेदं करिष्यति । 106
 तदा ते शापमुक्तिश् च, स च स्यान् मानुषः पतिः,
 इति मे च स शापान्तं पुनरू एव आदिशन् मुनिः । 107